

**Φασουλῆς και Περικλέτος,
δι καθένας νέτος σκέτος.**

Φ.—Δὲν τάμαθες, βρὲ Περικλῆ, τὰ θλιβερὰ μαντάτα;
δὲν ἔμαθες πῶς στὴ βουλὴ πιασθῆκαν τὰ φουσάτα;
Δὲν ἔμαθες πῶς τὸ παιδὶ ἐκεῖνο τοῦ Λεβίδη,
ποὺ τόχουν μέσα στὴ βουλὴ καμάρι και στολίδι,
μὲ δῆλην του τὴν δύναμιν ἐφώναξε στὸ βῆμα
πῶς ή Ἐλλάς μας γίνεται μηχανορράφων θῦμα;
Δὲν τάμαθες, μωρέ, αὐτά, δὲν ἔμαθες και ἀλλα,
πῶς δι Φιλήμων ἔγγραφα ἔστρυπωσε μεγάλα,
εἰς τὰ δόποια φαίνεται σαφῶς και πασιδήλως
πῶς δι Τρικούπης στὸν Ρουμπόλδ μᾶς πρόδωσε δισκύλος,
χωρὶς κανένας ἀνθρωπος ώς τώρα νὰ τὸ ἔσεύρω
κι' ἐμεῖς στὸν ἥλιο, Περικλῆ, ἀπλώναμε ἀλεῦρο
και μὲ κουβέντα ἡσυχη περνεύσαμε τῆς ὁραις;...
"Ω νόστρα πατσιέντοια!..δι τέμπορα! δι μόρες!"

Π.—Κι' ἐγὼ αὐτὰ δὲν τάξερα..

Φ.—

Καλλίτερα, καῦμένε,
γιατὶ αὐτὰ τὰ ἔγγραφα μὲς στὴν καρδιὰ σὲ καίνε,
σοῦ ἔρχεται ντελίριο κι' ἀνατοιχιάζεις δλος
σὰν βλέπης; πῶς προδίδεται τὸ ἔθνος ἀσυστόλως.

Π.—Μὰ πές μου τα λοιπὸν καλὰ γιὰ νὰ τὰ καταλάβω.

Φ.—"Απ" τὸ θυμό μου, Περικλῆ, γιὰ κύττα πῶς ἀνάβω.

Π.—Μωρὲ μὰ εἶναι πράγματα κανεὶς νὰ μὴ θυμώσῃ;

Φ.—"Ακοῦς, μωρέ, εἰς τὸν Ρουμπόλδ τὸ ἔθνος νὰ προδώσῃ;

Π.—Αὐτὴ δὲν εἶναι, Φασουλῆ, κατάστασις πραγμάτων.

Φ.—"Ο νοῦς των πιὰ ἔθόλωσε κι' ἔμαύρισ'η καρδιά των.

Π.—Εἰς τοὺς προδότας θάνατος...

Φ.—

Κρεμάλα, καρμανιόλα.

Π.—Παλούκωμα, στραγγάλισμα,

Φ.—

Φαρμάκωμα και φόλα.

Π.—Ζήτω τοῦ Τιμολέοντος...

Φ.—

Και τοῦ Λεβίδη ζήτω.

Π.—Και τὸν Γεροκωστόπουλο σωτῆρα τὸν κηρύττειο,

γιατὶ κι' ἐκεῖνος, Φασουλῆ, τῆς προδοσίας βλέπει

και εἰς ἐκεῖνον ἀνδριάς και μαυσωλεῖον πρέπει.

Φ.—Γι' αὐτὸν ή Πάτρα, Περικλῆ, διφέρει νὰ φροντίσῃ

και τὸ γενναιόν τέκνον της ἐκείνη ἀς τιμῆσῃ.

"Ημεῖς δέ, φίλε Περικλῆ, τιμῶντες τὴν πατρίδα,

ἀς λάβωμεν ώς τάχιστα τὴν πρέπουσαν φροντίδα

γιὰ τὸ χυσό μας Νικολῆ, τὸν πανταχοῦ παρόντα,

τὰ πάντα ἔξελέγχοντα και πάντα ἐφορῶντα.

Εἰς τοῦτον δοντως, Περικλῆ, δι στέρανος ἀρμόδει,

διότι οὐτος ἐκ πολλῶν προδοσιῶν μᾶς σώζει

κι' δλέγον δεῖν δι Νικολῆς μὲς σ' δλο μας τὸ χάλι

τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ γίνη τὸ κεφάλι

και εἰς τὰ κρύα θάμενε δι κάθε κακομοίρης...

"Ητο ποὺ λές, βρὲ Περικλῆ, η ἀπαρτία πλήρης

και ἡσυχία στὴ βουλὴ μεγάλην ἐπεκράτει

κι' δι ήλιος ἔξω τῶν Ρωμηῶν ἐπύρωνε τὴν πλάτη,

δταν δ φίλος Νικολῆς μὲ φόρα ἐσηκώθη

κι' ἔφωναξεπῶς στὸν Ρουμπόλδ τὸ ἔθνος διπροδόθη.
Λέων ἐρευξεται, μωρέ και τὶς οὐ σταματήσει;
δι Νικολῆς ἐλάλησε και τὶς ἀντιμιλήσει;

Π.—Λοιπόν;

Φ.— "Ακούεται βοή, ἀλλαλαγμός και θρήνος,
μά κι' δι Γεροκωστόπουλος πέρνει φωτιά κι' ἐκεῖνος
κι' ωμοίαζε πραγματικῶς εἰς τὴν στιγμὴν ἐκείνην
τοῦ Αχιλλέως, Περικλῆ, διόταν εἰχε μῆνιν
κατὰ τοῦ Αγαμέμνονος διὰ τὴν Βρυσηΐδα
κι' ἐκάθητο στὰ πλοία του χωρὶς καμιλὰ φροντίδα,
χωρὶς δι ἀφιλότιμος νὰ δίνη μιὰ πεντάρα
κι' ἀν ἐκ τῆς Τροίας ἔδιωχναν τοὺς Αχαιοὺς μὲ κλάρα.

Π.—Λοιπόν;

Φ.— Λοιπόν, βρὲ Περικλῆ, ἀρχίζει νταβατοῦρι
και πλάνεται δι Αχιλλένς μαζὶ μὲ τὸν Βουδούρη
κι' ἀρχίζει δι σκυλοκαυγᾶς και τὸ σκυλοβρισίδι,
ἐνῷ ἐγὼ χειροκροτῶ τὸ τέκνον τοῦ Λεβίδη,
τοῦ φίγνω τὸ μαντύλι μου. τοῦ φίγνω τὸ καπέλο
και μὲ ποικίλα σχήματα φιλήματα τοῦ στέλλω.

Π.—Κι' ἐκεῖνος;

Φ.— "Απεδαύμαζε αὐτὸν τὸν ἑαυτόν του
και νέφος σκοτεινὸν ἀρθὲν ὑπὲρ τὸ μέτωπόν του
τὰ οόδα τὰ αίμόχροα τῆς παρειᾶς του πλύνει,
ἐνῷ τὸ μάτι του φωτιάις ἐνόμιζες πῶς χύνει.

Π.—Και υστερα, βρὲ Φασουλῆ;

Φ.—

και εἰς τὸ βῆμα φήτορες ἀνεβοκατεβαίνουν,
ἔφευρεσις ἀγγέλλεται ἀνδρὸς σπουδαιοτάτου
πῶς ηὔρε τὸ πηδάλιον τὸ τοῦ ἀεροστάτου.

Π.—Βρὲ τί μοῦ λές;

Φ.—

Μὰ τὸ σταυρὸν τὸ ηὔρωμε κι' ἐκεῖνο.

Π.—Κι' δι ἐφευρέτης ἀπὸ ποῦ;

Φ.—

Θαρρῶ ἀπὸ τὴν Τῆνο.
Κι' εὐθὺς μὲ τὸ πηδάλιον ἀγγέλλεται συγχρόνως
πῶς ἔπιασε τὸν Θοδωρῆ κοιλιακός τις πόνος,
πῶς ἔπιασε κι' δι βουλευτῆς Μολάων φιπιτίδι
και δι' αὐτὸ παρακαλοῦν κι' οἱ δύο τὸν Λεβίδη
ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς νὰ τοὺς ἀναπληρώσῃ
κι' εἰς τοὺς προδότας κτύπημα βαρύγδουπον νὰ δώσῃ.
Τοιαῦτα ούν συνέβησαν δεινά και φρικαλέα
μὲ τὸν γνωστό σου Νικολῆ και μὲ τὸν Αχιλλέα.

Π.—Κι' εἶναι σωστὸ τὸ ἔγγραφο,

Φ.—

Ἀκόμη ἀμφιβάλλεις,
ἀφοῦ τὸ γράφει δι Αἰών μετὰ σπουδῆς μεγάλης;

Π.—Μωρὲ μὰ τί θὰ γίνωμε μ' αὐταῖς τῆς προδοσίαις,

μὲ τοῦτα τὰ καμώματα και τῆς παραλινσίαις;

Φ.—Περὶ αὐτοῦ θὰ σου εἰπῶ εἰς τὸ κατόπιν φύλλο.

Π.—"Ορει λοιπόν, βρὲ Φασουλῆ, τὸ τακτικό σου ξύλο.